

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-611-0004

Dato: 20. december 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 13- Forslag til Lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

Hermed sendes i 5 eksemplarer bemærkninger til henvendelser af 5., 7., 8. og 14. december 2007 fra Klaus Vilner.

(L 13 – bilag 29, 33, 36 og 39)

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Klaus Vilner, Frankrig, har den 5., 7., 8. og 14. december 2007 rettet henvendelse til udvalget i fortsættelse af henvendelsen af 1. december 2007 (bilag 14).

Henvendelsen af 5. december 2007 (L 13 - bilag 29)

Klaus Vilner redegør for det franske skattesystem. Han redegør herunder for, at det franske skattesystem er opbygget fundamentalt anderledes end det danske, hvilket gør en sammenligning meget vanskelig. Han nævner bl.a., at der i Frankrig findes en række skatter, som ikke kendes i Danmark, og som man skal tage i betragtning, når man sammenligner det franske skattetryk med det danske.

Hans konklusion er, at det franske skattetryk hører til i den høje ende i Europa, så Frankrig ikke er et skatteparadis.

Det fremgår dog af hans gennemgang, at de sygesikringskatter, som han tager med i betragtning, ophører, når man fylder 65 år.

Det fremgår også af hans gennemgang, at ved den franske beskatning af livsvarige alderspensioner (livrenter) etableret uden for et ansættelsesforhold medregnes kun en del af udbetalingerne, således at der kun sker beskatning af

- 50 pct. af udbetalingerne, hvis modtageren er over 50 år, når udbetalingen påbegyndes,
- 40 pct. af udbetalingerne, hvis modtageren er over 60 år, når udbetalingen påbegyndes, og
- 30 pct. af udbetalingerne, hvis modtageren er over 70 år, når udbetalingen påbegyndes.

Klaus Vilner redegør også for den franske skattemæssige behandling af ratepensioner. Dette punkt er også omfattet af hans henvendelser af 8. og 14. december, og mine bemærkninger herom findes derfor til sidst i dette svar.

Klaus Vilner citerer mig flere gange for en udtalelse - som senere i henvendelsen bliver til et løfte - om, at man ikke kommer til at betale højere skatter, hvis man bor i Frankrig end i Fredericia.

Jeg vil gerne understrege, at jeg som dansk skatteminister alene kan udtale mig om danske skatter.

Henvendelsen af 7. december 2007 (L 13 - bilag 33)

Klaus Vilner opfordrer først til at give mulighed for bemærkninger fra erhvervsorganisationer og Udenrigsministeriet, som har daglig kontakt med franske og spanske erhvervs-kontakter og myndigheder.

Jeg vil hertil nævne, at jeg i en pressemeddelelse den 27. juni 2007 første gang nævnte et kommende forslag om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien. Den 11. oktober 2007 fremsatte jeg det første lovforslag herom. Eventuel opsigelse har været omtalt i pressen efter pressemeddelelsen og flere gange siden.

Jeg mener altså, at der har været rig mulighed for at fremkomme med oplysninger om virkningerne af en eventuel opsigelse. Jeg har da også modtaget mange henvendelser herom, men de har alle angået beskatning af pension eller ferieboliger.

Klaus Vilner opfordrer også til på forhånd at beslutte, at regeringen ikke opsiger dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med hjemmel i den foreslåede lov, uden at sagen på ny forlægges skatteudvalget efter høring af erhvervsorganisationer og Udenrigsministeriet.

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger vil de danske myndigheder efter vedtagelsen af dette lovforslag tage kontakt med de franske og spanske myndigheder med henblik på at indlede forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster eller ændring af de gældende. De gældende overenskomster vil kun blive opsagt, hvis de nye forhandlinger ikke medfører et gunstigt resultat. Jeg ser ingen grund til fornyet behandling i Folketinget.

I afsnittet Opsigelse af de gældende overenskomster nævner Klaus Vilner muligheden for, at man til næste sommer ikke er blevet enig med Frankrig og Spanien om pensionsbeskatning. Han anbefaler så at overveje at give efter for den franske og spanske modstand og i stedet aftale nye overenskomster på de vilkår, som begge parter kan blive enige om, selv om det kommer til at betyde, at Danmark må afstå fra det absolutte krav om at kunne beskatte danske pensionsudbetalinger til personer, bosat i Frankrig og Spanien.

Jeg vil her svare, at hvis Danmark accepterer bopælsstatsbeskatning af pension i nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien, vil en række andre lande, der ligesom de to lande ønsker at tiltrække udenlandske pensionister, givetvis have deres overenskomst med Danmark ændret, så denne medfører samme bopælslandsbeskatning.

Ved tidligere forhandlinger med disse lande, der ønskede bopælsstatsbeskatning af pension på samme måde som efter Danmarks overenskomster med Frankrig og Spanien, har de danske myndigheder kunnet henvide til, at overenskomsterne med Frankrig og Spanien var gamle, og at Danmark ikke ville acceptere nye overenskomster med tilsvarende regler.

Hvis Danmark i nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien accepterer, at Danmark ikke kan beskatte pensionister i de to lande af deres danske pension, er der altså betydelig risiko for, at det samme kommer til at gælde i forhold til en række andre lande. Det vil udhule betydningen af den nuværende regel om dansk beskatning af udenlandske modtagere af dansk pension.

Jeg vil her minde om, at baggrunden for dansk beskatning af pensionister i udlandet med dansk pension er, at Danmark har været med til at finansiere de private pensioner gennem skattefradrag for indbetalingerne, samt at Danmark finansierer de sociale pensioner.

Jeg vil derfor allerede nu afvise denne mulighed.

Klaus Vilner nævner, at hvis Danmark opsiger dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, vil Frankrig og Spanien afgøre, om der skal indgås nye overenskomster. De to lande kan vente i årevis på, at Danmark indvilliger i overenskomster på de vilkår, som landene fastsætter. Danmark spiller sig altså forhandlingsinitiativet af hænde ved at opsiges overenskomsterne.

Jeg vil hertil svare, at Skatteministeriet netop har søgt at opnå en forhandlingsløsning med de franske og spanske myndigheder.

Siden 1981 har der således været forhandlinger med Frankrig i flere omgange. De franske myndigheder er nemlig også interesseret i en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, idet de også anser den gældende overenskomst fra 1957 som forældet.

De danske og franske myndigheder er flere gange blevet enige om en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, bortset fra artiklen om pension. Konklusionen er hver gang blevet, at Frankrig alligevel foretrak at leve med den gamle overenskomst.

Eftersom der har været forhandlet i flere omgange siden 1981 uden at nå et resultat, er det svært at forstå, at en opsigelse skulle kunne forværre den danske forhandlingsposition.

Under afsnittet Frankrigs forventede stillingtagen til de danske ønsker til en ny dobbeltbeskatningsaftale nævner Klaus Vilner, at Frankrig vil have meget lidt til overs for den danske kongruensmatematik vedrørende beskatningen af pensioner.

Han nævner, at OECD's modeloverenskomst medfører, at bopælslandet har beskatningsretten, og det princip gælder i det fleste dobbeltbeskatningsoverenskomster, og i de dobbeltbeskatningsaftaler, som Frankrig har indgået. Danmark får altså en vanskelig opgave med at få gennemført, at den dansk-franske overenskomst skal afvige fra det almindeligt gældende.

Han nævner, at Frankrig og Spanien har store økonomiske interesser på dette område.

Efter hans mening vil andre lande fremsætte samme ønske overfor Frankrig og Spanien om at beskatte deres borgere, der er flyttet til de to lande, hvis de giver efter for det danske ønske. Frankrig og Spanien er de lande, der har flest pensionister fra andre lande boende.

Efter Klaus Vilners opfattelse siger det sig selv, at Frankrig og Spanien ikke vil acceptere, at en lang række lande på den måde får adgang til at lægge et sugerør ind i den franske og spanske statskasse og suge milliarder ud af de franske og spanske statsregnskaber.

Jeg vil hertil svare, at det er korrekt, at OECD's model til dobbeltbeskatningsoverenskomster medfører, at pension (bortset fra tjenestemandspension) kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende (bopælsstatsbeskatning).

Det er også korrekt, at et stort antal lande ønsker at ændre OECD-modellens artikel om pension, så pension kan beskattes i den stat, hvorfra den udbetales (kildestatsbeskatning).

Bemærkningerne til denne OECD-model har derfor alternative regler for de stater, som ønsker kildestatsbeskatning af pension.

Det er korrekt, at Frankrig og Spanien har store økonomiske interesser i, at disse lande fuldt ud kan beskatte udenlandske pensionister af deres udenlandske pension.

Danmark har imidlertid en modsatrettet interesse i at kunne beskatte danske pensionister i udlandet af deres danske pension.

Ved indgåelse af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster har Danmark som nævnt i lovforslagets bemærkninger siden midten af 1970'erne lagt større og større vægt på, at pension skal kunne beskattes i det land, hvorfra den udbetales.

Klaus Vilner stiller endeligt spørgsmål ved virkningerne af en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig. Han stiller således spørgsmål ved lovforslagets bemærkninger, der fastslår som en selvfølge, at Danmark opnår retten til at beskatte danske pensionsudbetalinger til personer bosiddende i Frankrig, hvis overenskomsten ophæves.

Klaus Vilner mener, at når en person er bosat på fransk territorium, er det basalt set Frankrig, der har beskatningsretten over pensionsudbetalinger til denne person. Han mener, at den franske beskatning ikke ændres ved dansk opsigelse af overenskomsten, og at den franske skat ikke er meget lavere end den danske, når alle skatter og ydelser tages i betragtning.

Efter hans opfattelse kan den danske beskatning altså kun komme til at angå det begrænsede beløb, som dansk beskatning er højere end fransk beskatning. Han spørger derfor, hvilke franske skatter og ydelser der bliver taget i betragtning ved den danske top-up beskatning.

Klaus Vilner mener også, at opsigelse af overenskomsten medfører, at Danmark fremover kun kan foretage en top-up beskatning af danske tjenestemandspensionister i Frankrig.

Jeg vil hertil gøre opmærksom på, at en opsigelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande medfører, at hvert land fremover kan beskatte i overensstemmelse med dets nationale lovgivning.

For så vidt angår personer bosat i Frankrig med dansk indtægt, vil en opsigelse af den dansk-franske overenskomst principielt medføre, at Danmark i fremtiden beskatter disse personer af deres danske indtægter i overensstemmelse med nationale danske skatteregler på samme måde, som Danmark i dag beskatter indtægter, som betales her fra landet til personer i andre lande, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

På samme måde vil en opsigelse af overenskomsten medføre, at Frankrig i fremtiden kan beskatte personer bosat i Frankrig af deres franske indtægter i overensstemmelse med fransk skatteret på samme måde, som Frankrig beskatter personer bosat i lande, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig.

Efter international praksis er det bopælslandet, der skal give dobbeltbeskatningslempelse for kildelandets skat. Hvis personer bosat i Danmark modtager indtægt fra Frankrig, som dette land har beskattet, vil Danmark nedsætte den danske skat af den franske indtægt med den franske skat af denne, jf. bestemmelsen i ligningslovens § 33.

Jeg er klar over, at Frankrig - i modsætning til de fleste andre lande herunder også Spanien - ikke har en national regel om sådan dobbeltbeskatningslempelse.

Den foreslåede overgangsregel for pensionister vil imødegå problemer for personer, som senest den 28. november 2007 var blevet hjemmehørende i Frankrig og som senest 31. januar 2008 begynder at modtage pension. Personer, som ikke er flytter til Frankrig eller begyndt at modtage pension, vil kunne tage de ændrede skatteforhold i betragtning.

Henvendelserne af 8. og 14. december 2007 (L 13 – bilag 36 og 39)

Klaus Vilner redegjorde i sin henvendelse af 5. december 2007 (bilag 29) for den skattemæssige behandling af ratepensioner uden for ansættelsesforhold, jf. afsnittet om Beskatning af danske pensioner i Frankrig, punkt 7.

Han nævner, at der gennem tiderne har været betydelige vanskeligheder med at afgøre, hvorledes disse ratepensioner skulle beskattes. Han oplyser, at ”der er vel nu enighed” om, at de skal beskattes som såkaldte ”Contrats de capitalisation”. Ifølge hans oplysninger gælder den tidligere gældende skattefrihed for udbetalingerne i dag kun for indbetalinger fra før 1998 på kontrakter indgået senest i 1997. Er indbetalingerne sket senere eller er kontrakten indgået senere, beskattes afkastet som almindelig indkomst. Man kan imidlertid vælge en anden beskatningsform, hvor afkastet beskattes med en fast procentsats afhængig af kontraktens længde, men med tillæg af sociale skatter og sygesikringskatter. Procentsatsen er 7 pct., hvis kontraktens længde er 8 år eller derover.

Klaus Vilner kritiserer i henvendelserne af 8. og 14. december 2007 mine bemærkninger (L 13 - bilag 26) til Redans henvendelse, hvor jeg henviste til mine bemærkninger til rådgivningsfirmaet Inwemas første henvendelse. I bemærkningerne til denne henvendelse fra In-

wema (L 13 – bilag 7) citerede jeg en kort oplysning på firmaets hjemmeside om muligheden for at omlægge en ratepension i ansættelsesforhold til en ratepension uden for ansættelsesforhold.

Klaus Vilner anfører, at denne fremgangsmåde efter franske skatteregler er ulovlig og ligefrem vil blive anset som skattesvig.

Klaus Vilner kritiserer, at jeg - antagelig uoverlagt - er bragt i en helt uholdbar situation ved at anvise pensionister, der bor i Frankrig eller har planer om at flytte til Frankrig, en fremgangsmåde, der er ulovlig i Frankrig.

Jeg vil hertil svare, at jeg ikke har givet nogen anvisninger, men alene har givet et citat fra et privat firmas hjemmeside om virkninger ved at omlægge omlægge en ratepension i ansættelsesforhold til en ratepension uden for ansættelsesforhold.

Jeg går ud fra, at rådgivningsfirmaet Inwema ikke rådgiver til ulovlige eller strafbare handlinger, men at firmaet ved rådgivning i det enkelte tilfælde er mere detaljeret om, hvorledes og hvornår en sådan omlægning kan finde sted for at få de ønskede virkninger.